

## HET VERKORT KEURINGSFORMULIER BIJ LEVENSVERZEKERING.

Naar aanleiding van het verschenen rapport van de commissie van onderzoek naar de verhouding der geneeskundigen ten opzichte der levensverzekeringsmaatschappijen wensch ik een paar opmerkingen te geven over de sinds eenige jaren ingevoerde zgn. verkorte formulieren. Ook de commissie geeft een model van zoo'n verkort (formulier B) en schijnt geen bezwaar te hebben tegen het invoeren daarvan. In Ned.-Indië heeft de invoering daarvan niet zonder protest van de zijde der geneesheeren plaats gehad en verscheidene van hen weigerden de invulling van een dergelijk formulier.

Vele maatschappijen — gelukkig niet allen — hebben ingevoerd voor verzekering van kleine bedragen (sommige tot sommen van f 5000.—, andere tot f 3000.—) een verkort keuringsformulier. Het doel hiervan is niet vereenvoudiging van de administratie, maar is een aanslag op de vergoeding, die de keurende geneesheer meent te mogen eischen voor het onderzoek en de invulling van het verslag. Zoo op het eerste gezicht lijkt er dan ook een groot onderscheid te bestaan tusschen het uitgebreid- en het verkort-formulier, en schijnt het billijk, dat voor het mindere werk ook minder loon wordt gegeven. Dit „mindere werk” is m. i. slechts schijnbaar, berust in werkelijkheid slechts op het invullen van een korter formulier, dat minder in bijzonderheden treedt, geen bepaalde cijfers of orgaan-grenzen vraagt, maar overigens een even nauwkeurig onderzoek eischt als het uitgebreide formulier. Het eenige onderscheid ligt m. i. daarin, dat het uitgebreide formulier den arts *dwingt* nauwlettend te onderzoeken, het verkorte dit niet doet en aan zwakke broeders de gelegenheid geeft zich met Franschen slag er af te maken. Dit zal toch zeker niet het belang der maatschappijen zijn, die door het sluiten van vele lage verzekeringen, hoewel elk contract slechts een klein geldelijk risico brengt, door de som daarvan een groot risico loopen, waarvoor dan een goed onderzoek even noodzakelijk is als voor de grootere contracten. Bij het verkort formulier wordt den arts eveneens gevraagd, hoe hij den gezondheidstoestand vindt; daaruit blijkt wel, dat hij uit zijn onderzoek de gevolgtrekking moet maken. En welk nauwgezet arts zal dit onder teekenen zonder zoo goed mogelijk den candidaat onderzocht te hebben? Een arts met ruimer geweten weet ook met het uitgebreide formulier wel spoedig klaar te zijn, zooals mij uit mijn praktijk als geneeskundig adviseur voldoende bekend is. Naar mijn oordeel heeft het verkort-formulier geen reden van bestaan en moet het vervallen; voor alle keuringen moet het uitgebreid formulier worden ingevuld, daar voor de onmiddellijke beoordeeling en eveneens voor latere bewerking en statistiek alleen zoo uitgebreid mogelijke verslagen antwoord kunnen geven op reeds nu of later te stellen vragen.

Ook meen ik, dat het geen zin heeft, waar het onderzoek even uitgebreid moet geschieden en alleen wat minder schrijfwerk wordt verricht, de bezoldiging lager te stellen. De maatschappijen geven als reden daarvan op, dat de onkosten op die lagere verzekeringscontracten te zwaar drukken. Er zijn dan ook maatschappijen, die verzekeringen tot f 1000.— terecht om die reden weigeren; andere groote maatschappijen nemen die echter wel aan, en het te weinig, wat voor onkosten op de netto-premie wordt bijbetaald, wordt vergoed door het te veel, dat bij de groote verzekeringen het onkosten-

gedeelte der premie opbrengt. De bezuiniging zou ook weer uitsluitend door den geneeskundige betaald worden, daar de algemeene administratiekosten en de provisie voor den agent dezelfde blijven. De geneeskundige menscheelievendheid behoeven wij heusch niet te laten werken, de winsten der levensverzekeringsmaatschappijen zijn groot (zie de jaarverslagen) en daar steekt niets in, daar zij commercieele en geen philanthropische instellingen zijn, hoewel inspecteurs en agenten dat wel zoo willen doen voorkomen.

Ik grijp deze gelegenheid aan om te protesteeren tegen de verlaging van het keuringstarief voor formulier A, door de commissie voorgesteld. Een bezoldiging met f 10.— voor een onderzoek en invulling van het verslag, dat toch een vijf kwartier duurt, is m. i. werkelijk niet te veel. Ware onze geheele dag gevuld met onderzoekingen voor levensverzekering, dan zou er zeker wat tegen te zeggen zijn, maar die keuringen blijven tenslotte betrekkelijk „rarae aves”, voor wier determinatie afzonderlijke tijd moet worden uitgebroken, wil het onderzoek ten minste betrouwbaar geschieden.

Nijmegen, 27 April 1909.

CH. ZEGERS.

### HET BREKEN DER VLIEZEN.

Prof. NIJHOFF schrijft naar aanleiding van het nieuw verschenen leerboek van prof. TREUB:

„Dat bij 4—5 cM. ontsluiting en *diep* ingedaalden schedel het breken der vochtblaas den duur der baring dikwijls verkort”.

Het zij mij vergund mijn ervaring hieromtrent te vermelden, hoewel deze, vergeleken bij die der genoemde hoogleeraren natuurlijk gering is.

Ik heb nl. den indruk, dat het breken der vliezen bij 4—5 cM. ontsluiting alleen dan de baring verkort, als de vochtblaas tijdens een wee onder merkbaaren druk staat. Hiermede bedoel ik, dat tijdens een wee, de vochtblaas door den ontsluitingsring heen zeer duidelijk in de vagina uitpuilt.

Breekt men in dit geval de vliezen, dan gaat dadelijk de baring sneller, onverschillig of het hoofdje weinig of diep is ingedaald.

Puult echter, tijdens een wee, de vochtblaas niet flink door den ontsluitingsring heen, dan heb ik van het breken der vliezen ook niet het gewenschte resultaat gezien.

Zeer gaarne zou ik willen weten of men elders ook dezen indruk heeft.

Eibergen, 2 Mei 1909.

J. P. VEENING.

### DUBBELZIJDIGE AANGEBOREN ONTWRICHTING VAN HET KOPJE VAN HET SLEUTELBEEN.

In n<sup>o</sup>. 17 van dit *Tijdschrift* komt een beschrijving voor van dr. REMIJNSE van twee gevallen van dubbelzijdige aangeboren ontwrichting van het kopje van het sleutelbeen, waarvan het eene een mijner patiënten betreft. Ik had mij voorgenomen omtrent A. P., het afgebeelde meisje, eenig protest aan te teekenen, doch aan mijn voornemen door bijzondere omstandigheden geen gevolg gegeven. Nu echter dr. MILO eenig wantrouwen aan den dag legt omtrent het ontstaan dezer ontwrichting, wil ik niet nalaten, met een enkel woord mijn meening mede te deelen, en wel, dat deze ontwrichting niet